

lig naar Produktionen blev forøget i betydelig Grad. Hertil kommer, at Maksimalpris for Tørv altid har den Ulempe, at de daarlige Tørv eller i alt Fald mindre gode Tørv bliver betalt med samme Pris som de meget gode Tørv, altsaa med Maksimalprisen, saa at med andre Ord Maksimalprisen vil komme til at virke som en Slags Minimalpris. Det er nemlig ikke mange, som gør sig den Ulejlighed at lade de Tørv, de har købt, analysere. Ved fri Handel vil Tørveprisen mere komme til at staa i Forhold til Tørvenes Kvalitet. Mit Parti tør, saaledes som Forholdene nu en Gang foreligger, ikke tage Ansvaret for en Foranstaltning, som kunde befrygtes at virke hemmende paa Tørveproduktionen. Vi mener, at Produktionen fremmes bedst ved, at Handelen gives fri, og at Priserne da vil reguleres ved den frie Konkurrence. Vi kan derfor ikke stemme for Forslaget til Beslutning, og jeg anbefaler mine Meningsfæller og andre at stemme mod Forslaget.

Laurson: Jeg kan i alt væsentlig slutte mig til, hvad den ærede foregaaende Taler, som talte paa Partiet Venstres Vegne, har sagt, idet jeg vil udtale, at vi vel alle kan være enige om, at Maalet er at skaffe mest muligt indenlandsk Brændsel frem, saaledes som Situationen paa Brændselsmarkedet er. Den er jo nemlig saadan, at vi faar meget smaa Tilførsler saavel fra det ene som fra det andet Sted. Derfor maa vi sørge for at fremme den hjemlige Produktion, og da vi har mest Brændselsmateriale i vore Tørvemoser, gælder det om at fremme Produktionen der. Jeg føler mig ganske overbevist om, at vi fremmer Produktionen mest ved at give fri Handel, idet der sikkert, naar der bliver givet fri Handel, vil findes tilstrækkelig privat Initiativ til at sætte Virksomheder i Gang til Produktion af de nødvendige Tørv. Jeg er af samme Mening som den ærede foregaaende Taler, at Maksimalpris i alt væsentligt vil blive betragtet som Minimalpris, at Folk føler sig paa en Maade forpligtet til at tage Maksimalpris selv for mindre gode Tørv, hvis en saadan bliver fastsat. Det er jo rigtigt, hvad den samme ærede Taler udtalte, at det ikke er enhvers Sag at faa undersøgt, om Tørven virkelig svarer til det, der fordrer i Maksimalprisbestemmelserne. Kun de store Virksomheder, der selv kan have Apparater til Raadighed, kan faa undersøgt, hvorvidt Tørvene har for stor Vand- eller Askeprocentindhold.

Det, som det drejer sig om, er først at faa Tørvene produceret. Jeg skal villig indrømme, at det maaske kan knibe noget med at faa tilstrækkelig Tørv til Forbrug paa Sjælland og navnlig i København med de Transportforanstaltninger, vi har her i Landet, fordi Sjælland er saa stærkt brændselsforbrugende, navnlig under Hensyn til, at det har Hovedstaden at forsyne. Det er jo saaledes, at man ikke kan faa ført Tørv fra Jylland og Fyn til København med Banerne — det er nemlig forbudt af Transportnævnet —, og i Jylland ligger de største Moser, de Mose- drag, hvorfra man faar de bedste Tørv. Det vilde derfor være heldigt, hvis vi kunde faa arbejdet hen til at faa Transportmidlerne i bedre Orden, saaledes at det lod sig gøre at faa Tørv ført fra Jylland til København — om ikke med Banerne, for det kan vel vanskeligt lade sig gøre af Hensyn til manglende Materiel —, saa dog faa noget sejlet hertil. Jeg kunde tænke mig, hvis Udviklingen stadig gaar i den Retning, at vi herhjemme skal forsyne os selv med Brændsel, og det stadig skal volde Vanskeligheder at faa det transporteret, at man kunde komme ind paa en anden Metode at befordre Kraftkilden fra Tørvemoserne paa. Jeg har hørt en Ekspert paa det Omraade udkaste den Tanke, at man anlagde et Elektricitetsværk i en Mose og omarbejdede Tørvene til elektrisk Strøm og førte denne gennem Ledninger ud til de forskellige Forbrugssteder. Paa den Maade sparede man Transportmateriellet. Dette er i øvrigt nærmest et Fremtidsperspektiv, det kan jo ikke lade sig gennemføre i Løbet af ganske kort Tid, men hvis man skal være henvist til at benytte dansk Brændsel, nærer jeg ikke Tvivl om, at det vil være hensigtsmæssigt at søge at gaa den Vej.

Hvad Frygten for, at Prisen skal blive alt for stor, angaar, tror jeg ikke, vi behøver at nære nogen Frygt, for jeg er, som sagt, overbevist om, at naar Handelen med Tørv bliver frigivet, vil det private Initiativ medføre Fabrikation af en stor Masse Tørv, saaledes at der bliver mere end rigeligt til Forbruget og til, hvad der kan transporteres herhjemme. Det vil selvfølgelig atter bevirke, at der kommer Konkurrence, at der bliver anlagt Tørvfabrikker i større Udstrækning end hidtil. Dertil kommer, at jeg er blevet gjort bekendt med, at Tørvfabrikkerne tænker paa at organisere Handelen